

Mødet udsat kl. 11.56

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil sige tak for mange af de indlæg, der har været i debatten, og som har været meget positive og forstående over for de principper, jeg her har gjort rede for, og som må være gældende for danske aktiviteter i en FN-sammenhæng.

Hr. Stinus var inde på, at det nu synes at kunne blive lidt af en tradition, at vi tager en debat som denne, hvor vi meget bredt forsøger at diskutere de forhold, der er vigtige på FN-generalforsamlingen. Det fandt hr. Stinus var værdifuldt. Jeg er ganske enig. Vi kan diskutere, om tidspunktet er særlig velvalgt, og det var måske noget, vi i ro og mag burde diskutere bagefter, men under alle omstændigheder er det meget værdifuldt at få en debat, hvor vi har lejlighed til at diskutere disse ting i sammenhæng, som ellers alt for let ryger ud og bliver nogle meget opmærksomhedsskabende enkeltheder. Derfor er det også lidt ærgerligt, at debatten i dag i så høj grad er kommet til at fokusere på et lille bitte hjørne af vores FN-aktiviteter, nemlig diskussionen om det østlige forslag om en resolution mod førstegangsbrug. Det skal jeg vende tilbage til i min omtale af de dagsordensforslag, der foreligger.

Men hr. Lasse Budtz stillede mig et par spørgsmål, som er lidt i margenen af debatten i dag, men da andre også har været inde på det og det er væsentlige spørgsmål, skal jeg meget gerne forsøge at give en besvarelse. Det er spørgsmålet om, hvad der er foregået vedrørende det såkaldte DPC-communiqué ved NATO-ministermødet forleden dag. Det er selvfølgelig klart, at det må være forsvarsministeren selv, der gør rede for NATO-mødet og for communiquéets indhold. Forsvarsministeren er stadig i Bruxelles, men jeg kan da sige, at han har allerede anmodet om, at denne sag bliver sat på dagsordenen, når vi mødes i det udenrigspolitiske nævn i morgen. Det er vel også det rette forum for drøftelsen, så jeg skal her bare indskrænke mig til at sige, at communiquéet fra DPC-mødet,

sådan som det foreligger for os, ikke er i modstrid med folketingets dagsordener vedrørende rumforsvarssystemer. Det, der siges i communiquéet, er, at man støtter USAs stilling til Genèveforhandlingerne. Det er ikke noget nyt, for det gjorde communiquéet fra NATO-udenrigsministrenes møde i juni 1985 også, uden at der dengang overhovedet blev rejst kritik. Sådan som hr. Lasse Budtz formulerede sit spørgsmål, vil jeg altså gerne understrege, at det, der støttes i communiquéet, ikke er, som hr. Lasse Budtz siger, SDI-projektet. Nej, det, der støttes, er USAs stilling til forhandlingerne, og USAs stilling til forhandlingerne om bl.a. dette spørgsmål er netop, at man skal forsøge at forhandle sig frem til aftaler på dette punkt, ganske som vi også i Danmark ønsker, at man skal forhandle sig frem til aftaler på dette punkt.

Når man i communiquéet taler om forsvars- og rumsystemer, er det simpelt hen, fordi dette er den accepterede betegnelse for et af de tre emneområder, som USA og Sovjetunionen i sin tid blev enige om at definere for Genèveforhandlingerne. Man skal altså ikke lægge andet og mere i udtrykket »forsvars- og rumsystemer« end den reference, der dermed er til det af USA og Sovjetunionen i fællesskab beskrevne grundlag for forhandlingerne. Den støtte, der bliver udtalt til USAs stilling her, er sat i direkte sammenhæng med den positive udvikling, vi heldigvis på det seneste har set i forholdet mellem USA og Sovjetunionen, og som blev sat i gang på topmødet i Genève, og på den baggrund ville det da unægtelig være mærkeligt, hvis vi fra dansk side skulle tage forbehold over for vor allieredes stilling til de forhandlinger, der foregår dér, hvor vi jo alle deler håbet om aftaler.

Det, jeg har sagt her, betyder også, at det, der er sagt, gælder ønsket, som det siges i den amerikansk-sovjetiske fælleserklæring af 8. januar 1985, at – og her citerer jeg: »standse våbenkapløbet på Jorden og forhindre det i rummet«, og vi støtter også ønsket om at se på offensive og defensive våben i sammenhæng og dermed fastholde USA på, at SDI er et emne, som skal inddrages i seriøse drøftelser i Genève. Jeg vil godt om det sige, at det nu som før er regeringens håb, at den forhandlingsproces, der er sat i gang her, må føre til et positivt resultat også i denne henseende, så jeg håber med disse bemærk-